

სამშობლო ხევსურისა

სადაც ვშობილვარ, გავზდილვარ და მისროლია ისარი,
სად მამა-პაპა მეგულვის, იმათი კუბოს ფიცარი,
სადაც სიყრმითვე ვჩვეულვარ, - ჩემი სამშობლო ის
არი.

არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა
ხეზედა,

არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის
სამოთხეზედა!..

მე მირჩევნია შავი კლდე. თოვლიან-ყინულიანი,
ორბი რომ ბუდობს, ჩანჩქარით გადმოჰქუხს ბროლი
წყლიანი.

ჯიხვი და არჩვი მეყოფა, ხორცი აქვს მარილიანი...

არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა
ხეზედა,

არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის
სამოთხეზედა!..

ბარად რომ ვიყო ლაღადა, სული მთისკენვე იხარის.
სალი კლდე ანდამატივით გულს სულ იქითკენ
იხარის,

იქ მიჯობს შავი სიკვდილი, ბარში სიცოცხლევ
იმწარის!..

არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა
ხეზედა,

არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის
სამოთხეზედა!..

ბარად რომ მომცე დიდება, ქონება უთვალავია,
სასახლე ოქროს ტახტითა, ჯარი და ზღვაზე ნავია,
არა ვინდომო ეგენი, არ მოკვდეს ჩემი თავია...

არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა
ხეზედა,

არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის
სამოთხეზედა!..

სამშობლო, დედის ძუძუი, არ გაიცვლების სხვაზედა,

ორივ ტკბილია, მშობილო, მირჩევნის ორსავ
თვალზედა,
როგორც უფალი, სამშობლოც ერთია ქვეყანაზედა...

არ გავცვლი სალსა კლდეებსა უკვდავებისა
ხეზედა,

არ გავცვლი მე ჩემს სამშობლოს სხვა ქვეყნის
სამოთხეზედა!..

1881

წ.